

Kraj početka

Konačno! S velikim nestrpljenjem, koje je u nekim momentima prelazilo u nevericu da je ikakav rezultat moguć, čekali smo (re)akciju čelnih ljudi ove zemlje u vezi sa, ako izuzmemo korupciju, kriminal, nezaposlenost i nizak standard građana, najvećim problemom u državi.

I – najzad se Kori Udovički, potpredsednica Vlade i ministarka državne uprave i lokalne samouprave, oglasila i saopštila javnosti rezultate „istrage” tima koji je predvodila mesecima s ciljem da se utvrdi višak zaposlenih čije prinadležnosti plaća država. Au, o tome smo na ovom mestu pisali desetak puta samo u poslednjih godinu dana, bravo!

Brojke su već objavili mediji koji funkcionišu na dnevnom nivou, ali da najvažnije ponovimo i mi: 14.078 radnika je po računici tog tima prekobrojno; postoje očekivanja da će oko 5.000 najstarijih među njima ove godine otići u penziju (a to je manje nego inače); preostaje „sitnica” – da se iz „repova” izvršne vlasti i lokalnih samouprava otpuste preostali viškovi.

Reč „konačno” trebalo bi da označava kraj nečega, ali da se ne radujemo prerano: u ovom slučaju radi se tek o kraju početka posla koji je pred Vladom Srbije. Platna lista države, najavljuje Kori Udovički, biće kraća za 2,6 odsto na kraju 2015. Time neće biti zadovoljan MMF, na čije je insistiranje procena i napravljena, ali, ponavljamo, od nečega valja krenuti: reforma javne uprave, kako je ova akcija nazvana, zapravo je proces, koji je započet, što treba pozdraviti.

Gde je kvaka? Ima ih, zapravo, nekoliko.

Prvu od njih predstavlja odgovor na pitanje po kom ključu će izvršna vlast krenuti sa otpuštanjem. Ako to bude bilo u maniru „vрати radnu knjižicu onima koje je zaposlila prethodna vlast, a ne 'našima'”, umesto da se cene stručnost pojedinaca i realna potreba za određenim radnim mestom – neće valjati. Umesto uskopartijske logike, argumentovani aršini trebalo bi da se koriste i u vezi sa ukidanjem / ostavljanjem u životu raznoraznih agencija. A verovali ili ne ima ih 98, sa oko 32.000

zaposlenih, samo na nivou državne uprave. Nismo nihilisti da bismo rekli kako nijedna od njih ne služi ničemu, postoje i one agencije u okviru kojih ljudi i rade nešto korisno, ali da ih je previše..

Drugo, racionalizacija državne uprave, o čemu je ovde reč, nema smisla ako se

ona ne odnosi i na lokalna javna preduzeća, a u „prebrojavanju” koje je izveo tim Kori Udovički njih nije bilo. To znači da podatak da je na kraju decembra 2014. godine u državnoj upravi radilo 493.505 radnika nije validan.

Dakle, ono što sve nas koji se na bilo koji način bavimo lokalnim (ne)prilikama najviše zanima, nije ovom prilikom ni zagrebano: koliko su partijska zapošljavanja od dve hiljadite naovamo oštetila nekada ogroman, a sada pristojan budžet grada?

Da li bi, da nije bilo stranačkih i drugarskih veza prilikom zaposlanja izmišljenih radnih stolica, u Pančevu bilo mnogo više lepih ulica, trgova i fontana? Da! Je li tačno da bi, da sinekura nije uzela maha, da svaki uvaženi član partije nije dobio savetničko mesto, naš grad imao novca i za investicije, a ne samo za krpljenje rupa u budžetima javnih preduzeća? Jeste!

Tek kad država najpre pročešlja poslovanje tih firmi i spiskove zaposlenih u njima, pa onda i preduzme odgovarajuće mere, cela priča o „racionalizaciji državne uprave” imaće smisla. Do tada – pozdravljamo čak i ovaj prapočetak pokušaja da se teški državni aparat upristoji, da „skine kile”, odbaci balast.

Daleko je kraj procesa...

Siniša Trajković